

родно, за да излезе изъ пазара отъ нѣкое мѣсто, акто немаше много челоуѣцы. видѣ япекидъ жвлтъ и почѣмрѣнъ, който глѣдаше на него соуз вниманіе

Олинтъ бѣше обвитъ въ една манта (панча), която покриваше една страна отъ дрехите неговы. Япекидъ глѣдаше на Олинта, който бѣше прѣлзъ вѣрата хрѣстіанска която вѣра и той сѣ готвише да ѿпріемне.

„Кой знае, рече Япекидъ, и той може да е нѣкой лѣстникъ! тоа челоуѣкъ толкосъ простъ на житіето, носнето, и облеклото си, да не чини и онъ, като врача Вгиптанина, да носи такава дрѣха, съ която да си покрива глѣдството? да не скрива и той подъ покроба на Венера*) сластолюбіето едного глѣднаго и окверненнаго челоуѣка?“

Олинтъ, обикновѣнъ да глѣда челоуѣцы отъ сичките рѣдове, бѣше, со единилъ въ себе си съ емоуѣсма на вѣрата и едно голѣмо познаніе на челоуѣцыте; позна Япекидъ по лицето, какво имаше онъ на срдцето си; всепрѣ сѣ прѣдъ него съ единъ постоаненъ погладъ, съ чело ясно и пзано соуз чистота; и помыкли да го не отпѣети.

*) Венера бѣше Богиня на хубоостьта въ идоолопоклонството.